

ఎందుకో తెలుసా?

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

నన్ను మాయమ్మ ఎందుకు కొట్టేదో తెలుసా? ఆవిడకు నామీద ప్రేమ లేదనుకున్నావా? ఒకసారి నన్నావిడ కొడుతుంటే ఎవరోచూచి, “ ఏమమ్మా, నువు పశువ్యా, గొడ్డువా? చిన్న వెధవచు పట్టుకు అట్లా కొడతావు ?” అని అడిగాడులే. నువుకూడా ఆవిణ్ణి పశువనిగాని, గొడ్డునిగాని అనుకున్నావా? పొరపాటు.

నన్ను కొట్టినప్పుడల్లామాఅమ్మ అంతరాత్మలో ఎంత బాధపడేదో నీకు తెలుసా? పైకి మామూలు మొహంపెట్టి గుండెలు వెక్కి-వెక్కి ఏడవొచ్చు తెలుసా? నీకు తెలీదు. తన కన్నకొడుకుని ఎవరూ చూడనిసమయంలోకూడా గట్టిగా కొగలించుకునే ధైర్యం లేక పోవడం ఎంత బాధాకరమో నీకు తెలుసా? నువు నిద్రపోతున్నావనే సమస్యకంలో ఒక్కసారి ముద్దు

పెట్టుకుందామని మొహం దగ్గరికి తెచ్చి, తీరా ఇంకో అంగుళంలో నీ చెంప ఉండనగా—ఆవిడ ఊపిరి నీ చెంపమీద తగిలికూడా — విడియం కొద్దీ మొహం వెనక్కు తీసుకునే మనిషి అంతరాత్మ, పంజరంలో పక్షిమాదిరిగా, ఎట్లాకొట్టుకుంటుందో నీకు తెలుసా?

నువు ఏ చనుపూ సంధ్యాలేని ఆడదానవె వుండి, సంఘంలో అమలులో ఉన్న ఆచారాలు హేయ మైవనే జ్ఞానం నీలోఉండి, వాటిని ప్రతిఘటించే సంస్కారం లేక పోతే ఏచేస్తావు?

నీ కొడుకు తెలివిగలవాడనీ, తెలివికితోడు. సాహసు కూడా ఉంటే సమాజం ఆ ద రి ం చ ని ప్రవర్తనలో పడతాడనీ భయం ఉంటే ఏచేస్తావు?

నీ కొడుకును కొట్టకపోతే నీకు పిల్లల్ని పెంచే పద్ధతి చాత

కాదనీ, నువు నీ పిల్లాణ్ణి పాడు చేస్తున్నావనీ, నలుగురూ అంటారనే అభిమానంఉంటే ఏంచేస్తావు?

నీ జీవితమీద నీకు కానయినా అధికారం లేదనుకో. ముప్పైవేళ్ళు నీ జీవితంలో ఒక్కస్వల్పవిషయమైనా నీ కనుకూలంగా — నీ కలలు నిజమైతట్టుగా — జరగలేదనుకో. నీలో కలలుకనే శక్తికూడా పూర్తిగా ఇంకిపోయిందనుకో, నీ కలలు మరొకరికి చెప్పకోవడంకూడా సంఘద్రోహమేనని నీకు రూఢి అయిందనుకో, ఏంచేస్తావో చెప్పగలవా? చెప్పలేవు. నీకు తెలీదు.

నీకు వస్తుతహా తెలివి తేటలు లేకపోయినా, వాళ్ళూ పీళ్ళూ చదువుకుని చెప్పేమాటలు విన్నావు. వింటే ఏమయింది?

వేదాంతాలు వేదాంతం చెప్పారు. కష్టసుఖాలు కర్మను బట్టి కలుగుతాయన్నారు; ఇహం శాశ్వతం కాదు, పరమేచూసుకోమన్నారు; ద్వంద్వాలకు అతీతంగా ఉండమన్నారు. ఈ ప్రపంచం

మొహం చూసి చెప్పు-ఇది ఈ విశాసాలమీదనే నడుస్తున్నదా?

నీతివేత్తలు నీతి చెబుతారు. పిపీలికాది బ్రహ్మ పర్యంతమూ బ్రహ్మపదార్థమేననీ, తేడాలు లేవనీ, అందర్నీ సమంగా చూడమనీ, అబద్ధాలాడవద్దనీ, ఒకరి సాముకు ఆశపడవద్దనీ, ఇంకొకరి కష్టాలు నీ కష్టాలుగా చూడమనీ అంటారు. అట్లా ప్రవర్తించేవాళ్ళకి ఏది గతి?

డబ్బు తుచ్చమైనదని చెప్పటం ఎంతసులభం? డబ్బు లేకుండా ఒక్కపూట గడపటం ఎంతకష్టం? ఎన్నడైనా తిండికి మాడావా? నీకున్న శరీరకష్టమంతా మంచి నీళ్ళకింద పారబోసినా నీ అవసరాలు సహంకూడా తీరకపోతే ఎట్లా ఉంటుందో నీకు తెలుసా? వేలకు వేలు చేసుకునేవాళ్ళు లక్షలు చేసుకోవటానికి పడేపాట్లు గురించిన నిరసన ఎప్పుడైనా వెలిబుచ్చావా? తిండికి లేనివాళ్ళను గురించి ఎన్నడైనా ఒక్కమంచి మాట అన్నావా? దరిద్రపుజన్మ అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అందులో

ఆడ బతు కెట్టాంటిదో ఆలోచించావా? ఆలోచించేటందుకు నీకు తీరలేదు.

ఈ కష్టజీవుల్ని గురించి నీకు ఆలోచించే శక్తిలేదు. నువు చెప్పే నియమాలలో వాళ్లని ఉండమంటావు. నీ మాటవింటే వాళ్లు బాగుబడే పూచీయినావా? లేక వాళ్లు నీ నీతి ప్రకారం నడిచి బాగు పడలేరనీ, వాళ్ల యిష్టం వచ్చిన నీతి వాళ్లు అవలంబించు కుంటారనీ సమాధానపడి తొలగిపోతావా? ఏదీ చెయ్యవు. ఆర్పలేవు, తీర్చలేవు, చూస్తూ ఉండుకోలేవు.

నాకు తెలుసు, నీవన్నీ సదుద్దేశాలే, అందుచేత ఒకపని చెయ్యి. నువు ప్రపంచాన్ని మార్చు-ఎట్లా మార్చుతావో నాకు తెలీదు! మూలమూలాటివాళ్లు న్యాయమైన కలలు కనే అవకాశం కల్పించు. ప్రపంచం ఆవిడవంటి మనుష్యుల సహజ ప్రేరణల కనుకూలంగా మారుతుందనే విశ్వాసం కల్పించు. ప్రేమంటే ఆవిడ కర్థమయేటట్టు చెయ్యి. తన ప్రేమ ప్రకటించుకునే

శక్తి ఆవిడకీయ్యి. సంఘాన్ని చూసి ఆవిడ బెదిరి పోకుండా చెయ్యి. జన్మవృత్తి ఫలం మనోవాక్యా యాలూ ఉల్లాసం ప్రకటించటమే నని ఆవిడకి తెలియజెప్పు ఆవిడకి, పాపం, జన్మవృత్తం చేసిన పాపానికి శిక్ష అనుభవించడానికే వనీ, అన్ని కోరికలూ చంపుకోటానికే వనీ, తనకు నిలవ నీడలేని సాంఘిక వ్యవస్థలో తన కౌశలమీద తావే నిలబడాలిగాని గత్యంతరం లేదనీ, బతికి ఉండటమే ఒక విషమ వరీక్ష అనీ, అవసరాలు తగ్గించుకుని, ఇంకా తగ్గించుకుని, కాస్తూ అర్థణాలూ “రేపటి”కోసం దాచుకోవటమే రేపనేది లేకుండా పోయ్యే దాకా కార్యక్రమమనీ ఆవిడ అనుకుంటున్నది. ఇదంతా ఆవిడ ఘన కాలలో చదివింది కాదు— నీవంటి వాళ్లు రాసేవున్న కాలలో ఈవిషయా లెందుకుంటై?— అనుభవంవల్ల కట్టిన బాపెల ద్వారా నేర్చుకుంది.

ఇదంతా మార్చటం ఎట్లాగో నీకు తెలుసా? నీకు తెలీదు: నేను చెబుతాపట్టు.....